

ZARZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 30 lipca 1931 r.

w sprawie miejscowych przepisów o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych w m. st. Warszawie.

Na podstawie art. 415 i art. 408 punktu 4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Magistratu miasta st. Warszawy z dnia 12 marca 1931 r. Nr. B-22538 VIII, oparty na uchwale Rady Miejskiej z dnia 12 lutego 1931 r., wydaje się następujące miejscowe przepisy o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych w mieście st. Warszawie:

§ 1.

Wznoszenie nowych budynków: nadbudowa i powiększenie istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych, jak i budynków o ścianach z materiałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski), jakoteż dokonywanie zmian tych budynków, przewidzianych w art. 333 punkcie b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), jest dopuszczalne z ograniczeniami, przewidzianymi niżej w §§ 3, 4, 5, 6, w dzielnicach, położonych na krancach miasta, odgraniczonych następującymi linjami:

a) na lewym brzegu Wisły:

od punktu przecięcia się granicy miasta z brzegiem Wisły, brzeg Wisły, ulica Krasińskiego, ul. Kamedulów, ul. Potocka, ul. Włoszciańska, ul. Elbląska, tor kolei obwodowej, ul. Bema do granicy miasta, następnie od punktu przecięcia się ulicy Wołoskiej z granicą miasta, ul. Okęcka, Wężyka, Puławska, południowa granica terenów b. fortyfikacji, ul. Czerniakowska, ul. Wolicka, ul. 29-go Listopada do granicy terenu stacji pomp, granica wspomnianego terenu do rzeki Wisły, brzeg rzeki Wisły, do przecięcia z granicą miasta;

b) na prawym brzegu Wisły:

od punktu przecięcia się granicy miasta z rzeką Wisłą na Żeraniu, brzeg Wisły, do przecięcia się z koleją obwodową, tor kolei obwodowej, do ulicy Podskarbińskiej, ul. Podskarbińska, ul. Grenadjarów, ul. Poniatowskiego, ul. Saska, ul. Atenska do brzegu Wisły do przecięcia się z granicą miasta wzdłuż miejscowości Bluszcz gm. Żagość.

§ 2.

Dokonywanie zmian stałych istniejących budynków nieogniotrwałych, przewidzianych w art. 333 punkcie b) cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r., ponadto jest dopuszczalne do dnia 5 czerwca 1938 r. na obszarach, otoczonych ulicami: Opaczewską, Sanocką, Raclawicką, Ursynowską, Dolną, Chełmską, 29-go Listopada, Wolicką, Czerniakowską, południową granicą b. fortyfikacji, Puławską, Wężyka, Okęcką i granicą miasta, tudzież ulicami: Poniatowskiego, Saska, Atenską i brzegiem Wisły.

§ 3.

Na obszarach, określonych w § 1, zabrania się wznoszenia nowych, jakoteż nadbudowy i powiększenia istniejących stałych nieogniotrwałych bu-

dynek bezpośrednio przy liniach ulic, względnie przy frontowych liniach zabudowania przy ulicach: Modlińskiej, Odrowąża, Wysockiego, Białołękiej, Radzymińskiej, Grochowskiej, Powązkowskiej, Marymonckiej, Wolskiej i Górczewskiej.

Dokonywane zmian, przewidzianych w art. 333 punkcie b) cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r., w stałych nieogniotrwałych budynkach istniejących, znajdujących się bezpośrednio przy liniach ulic, względnie bezpośrednio przy frontowych liniach zabudowania przy ulicach, wymienionych w ustępie pierwszym, jest dopuszczalne do dnia 5 czerwca 1938 r.

§ 4.

Wznoszenie na obszarach, określonych w § 1, stałych nieogniotrwałych budynków dla celów handlowo-przemysłowych, dopuszcza się tylko o tyle, o ile budynki nie są przeznaczone do przechowywania łatwopalnych materiałów, jak benzyna, nafta, spirytus i t. p., i nie posiadają palenisk przemysłowych.

§ 5.

Wznoszenie na obszarach, określonych w § 1, stodoł nieogniotrwałych dla przechowywania płodów rolnych, jak zboże, siano i t. p., dopuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępnie co najmniej 20 metr. od innych budynków, od granic sąsiednich nieruchomości i od ulicy.

§ 6.

Magistrat może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących nieogniotrwałych stałych budynków na obszarach, określonych w §§ 1 i 2, gdy w sąsiedztwie projektowanego, względnie istniejącego budynku nieogniotrwałego, znajdują się budynki murowane.

§ 7.

Bydymki tymczasowe poza obszarami, określonymi w § 1, mogą być wznoszone tylko na czas ograniczony.

Drobne budynki nieogniotrwałe, jak: altany, gołębniki i t. p. mogą być wznoszone na całym obszarze miasta bez ograniczeń.

§ 8.

Powierzchnia budynków nieogniotrwałych o ścianach z drzewa, z wyjątkiem budynków o obustronnie otynkowanych ścianach z bali, w przekroju poziomym może wynosić co najwyżej 200 m².

Powierzchnia altan, budek i innych drobnych budynków może wynosić co najwyżej 25 m².

§ 9.

Wysokość budynków nieogniotrwałych nie powinna przekraczać 7 metrów.

Nad pięciem w budynkach tych nie wolno urządzać mieszkalnych poddaszy.

§ 10.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Minister Robót Publicznych:

(—) Norwid Neugebauer.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.